

Solstrålen

[Nr. 2 > 2010]

Solstrålen er denne gang fuld af »numre«.

Du kan bla. læse om: Latest news fra Solvangens udsendte medarbejder, kloakering, tyveri og mange andre spændende emner, som berører Solvangens borgere

Velkommen

- tysna:formanden taler

Velkommen til årets anden udgave af Solstrålen. Vores for- og vandmand gennem de sidste flere år fik som bekendt job i Kirgisistan og barnebarn i hovedstaden og ønskede derfor at trække sig fra posten. På den ekstraordinære generalforsamling i august valgte Solvangens medlemmer ny formand, og det er ham, der skriver disse ord.

På haveforeningens vegne vil jeg gerne takke Hans Buhl for godt formandskab og ønske ham al mulig held og lykke i udlandet og i storbyen efterfølgende.

På nogle områder har det været et turbulent år for vores skønne haveforening. Vi har solgt dobbelt så mange haver, som vi almindeligvis gør på et år, nemlig 20 mod de sædvanlige cirka 10, og det har givet bestyrelsen noget at arbejde med. Faktisk så meget, så vores kasserer Helle ikke kan få enderne i sit liv til at nå sammen, og hun ønsker derfor ikke at genopstille til posten. Vi kan ikke undvære en Helle, så har du flair for tal og eventuelt en revisor gemt i maven var jobbet som kasserer for Solvangen måske noget for dig? Der er masser at arbejde med, til gengæld er der ingen løn, men vi har det skægt og spiser småkager, når vi mødes.

At blive formand i en haveforening, der har lange traditioner, kræver (når jeg selv skal sige det) lidt mod. Jeg havde vel reelt ingen anelse om, hvad jeg gik ind til, så selv om bestyrelsen og den afgangende formand har hjulpet mig på vej, har jeg allerede været i kontakt med forbundskontoret en del gange for at få forklaret detaljer om byggesager, spidsfindigheder vedrørende salg af kolonihaver, vilkår for havepræmier, omstændigheder omkring venteliste og den slags.

Kolofon:

Et blad for medlemmer af Haveforeningen Solvangen. Udkommer 2-3-4 gange årligt.

Ansvarshavende redaktør: Dav Jacobsen, have 102

Grafisk design og layout: Chanett Roland, have 48

Tryk: Scanprint.

Indlæg til bladet modtages med kyshånd. De kan sendes pr. mail:

haveforeningensolvangen@gmail.com

Indlæg uden angivelse er skrevet af Dav Jacobsen.

I dette vort gennemkorrigerede samfund er der jo regler for det meste, så spørgsmålet er derfor, hvordan vi forvalter reglerne. Lige nøjagtig her har jeg brug for din hjælp.

Der skete nemlig noget mærkeligt med mine øjne, da jeg blev formand. Pludselig lagde jeg mærke til ukrudtet langs hækkene på havegangene, fik øje på de døde haver, spottede de uklippede hække og bemærkede græsset i rallet. Heldigvis kunne jeg stadig se de venlige mennesker på terrasserne, opleve den gode stemning, nyde duften af tusind blomster og glæde mig over alle de skønne haver og den mangfoldighed, som Solvangen også rummer.

Men der er altså noget, jeg ikke forstår og lad mig sætte sagen på spidsen: Når vi reelt har mandat til at ophæve lejemålet for folk, der i årevis ikke bruger deres have, hvad er så grunden til, at vi ikke gør det?

Den undren fik mig til at tænke og siden tale i bestyrelsen, og her blev vi enige om, at vi som forening på den kommende generalforsamling (27. marts 2011) skal tage en diskussion om – og gerne tage overordnet stilling til – hvordan Solvangen skal tage sig ud. Jeg skriver mere om det inde i bladet.

Webmaster søges

Efter vores sidste generalforsamling den 22. august i år var vel overstået, kom en fyr hen til mig og sagde, han gerne ville være webmaster. Mine evner er relativt begrænsede, så fordi jeg både skulle notere vandmestrenes navne og havenumre, skulle modtage lykønskninger fra nogle af haveforeningens medlemmer og samtidig balancere med min kaffekop – fik jeg ikke skrevet navnet ned.

Huske kan jeg slet ikke, og det er noget skidt, for nu savner vi den venlige mand. Vi vil rigtig gerne have en hjemmeside op at stå.

Faktisk har vi allerede et domæne med lidt krimskrams, herunder et forkert telefonnummer, så skulle den venlige mand læse disse linjer – eller har andre af de ærede læsere lyst til at boltre sig med at gøre hjemmesiden fin, fancy og brugbar, bliver vi så vældig glade i bestyrelsen, hvis I tager kontakt til os.

Arbejdet er som alt andet arbejde i bestyrelsen ulønnet, men vi vil ikke helt afvise, at et fint diplom kan komme på tale.

Ansvar har alle

Haveforeningen Solvangen har som alle andre haveforeninger et ordensreglement, der udstikker de overordnede linjer for, hvad vi må og ikke må i haverne.

Reglerne er ikke lavet for at genere nogen, men for at alle kan få max glæde af livet i deres have. For eksempel må man ikke parkere (biler, knallerter, motorcykler, etc) på havegangene, og det er en vældig fornuftig regel, for så kan vi spadsere ubesværet rundt på stierne. Man må heller ikke åbne en butik i sit havehus, og selv om det måske nok ville være bekvemt, hvis jeg kunne gå ind til naboen og købe nye støvler eller dagens avis, er perspektivet ikke til at holde ud at tænke på – og derfor er det en fornuftig regel. Det kan ikke mange være uenige i.

Bestyrelsen har indtil nu ikke gået så vældig meget op i hækhøjden på max. 160 cm eller om husene er "forsvarligt vedligeholdt", som der står i reglementet.

Det er mit indtryk, at den afslappede stil passer os udmærket, og at Solvangens medlemmer over en bred kam ønsker det sådan.

To ting har bestyrelsen dog ønsket overholdt: Klip hækken to gange om året og hold stien ude foran din have (til og med midten af vejen) fri for ukrudt. Hvis disse to ting var i orden, kunne du for bestyrelsens skyld dyrke hamp i hele haven og gå med måsen bar hver tirsdag formiddag, uden at bestyrelsen blandede sig.

Da jeg blev ny formand, skete der så det der med mine øjne, som jeg fortalte om i forordet. Pludselig lagde jeg mærke til ukrudtet langs hækkene, de døde haver og det meterhøje græs. Noget tyder på, at den afslappede stil er blevet lige afslappet nok. Faktisk er vi nogle steder blevet så tilbagelænede, så selv stierne har fået langt græs.

Bestyrelsen ønsker nu en diskussion af, hvor afslappede vi skal være. Skal vi opsigte lejemaalene for dem, der ikke holder deres have? Eller hvor går grænsen?

I ordensreglementet står der, at man skal holde sin have, så den ikke generer naboerne. Men hvad vil det egentlig sige?

Den nuværende bestyrelse går ind for en rimeligt afslappet forening, hvor alle passer deres have under ansvar for fællesskabet. Det vil blandt andet sige klipper hæk (både ud- og indvendig) og holder græs og ukrudt (og blomster) på de fælles stier væk. Om du dyrker squash eller hamp inde i din have, blander vi os som sagt ikke i.

Men bestyrelsen står (også) til ansvar overfor Århus Kommune, der udstikker de overordnede rammer. Fx har kommunen (ganske fornuftigt, synes formanden) bestemt, at vi pga CO2-udslip ikke længere må brænde affald af i haverne. I sådan et tilfælde er det altså ligegyldigt, om en haveejer synes, bestyrelsen er nogle tågehoveder, når vi håndhæver forbuddet.

På generalforsamlingen i marts kommer vi med forslag til forskellige niveauer for Solvangens udseende.

Mød op og deltag i en livlig debat. Bestyrelsen ønsker at udføre sit arbejde med opbakning fra flertallet af haveforeningens medlemmer. Og husk, at hvis du er utilfreds, kan bestyrelsen væltes.

Havepræmier

Igen i år er tre haver blevet præmieret af kredsen. Seks haver var nominerede, og løbet var overordentlig tæt. Faktisk skilte kun ét point vinderne fra ikke-vinderne. Haverne bliver vurderet og får karakterer efter sundhed, anlæg, orden og helhedsindtryk. Karakteren i den enkelte gruppe går fra 1 til 10 med 10 som bedst.

I 2010 vandt have 107 ved Clara Andersen med 35 point, have 26 ved Kaj Larsen og Inger Jensen med 34 point og have 115B ved Gerda Appel med 34 point.

Tillykke til vinderne, der på generalforsamlingen i marts 2011 får overrakt en præmie hver.

Hvide haver

I sommer havde kreative medlemmer af Solvangen arrangeret åbent hus i haveforeningen. Dannebrogssflag vajede smukt i brisen fra de åbne haver, så gæsterne kunne se, hvor de måtte gå ind. Arrangementet var i mine øjne en stor succes. Jeg fik besøg af omkring ti positive og nysgerrige gæster og benyttede selv lejligheden til at se mig omkring. Jeg fik talt med venlige mennesker, jeg ikke anede har en have i Solvangen. Vældigt inspirerende.

Min fornøjelse over at få - og selv gå på - besøg var så stor, så jeg nu foreslår, at vi gør det til en permanent ordning: Det eneste du skal gøre for at være med i dette banebrydende projekt,

der får fredsforhandlingerne i Mellemøsten til at ligne en vuggestue, er, at binde en hvid klud på din havelåge, hvis du har mod på at få besøg. Og pille den af igen, når du vil være i fred. Vupti og voilà. Super trendy, nabovenligt, økologisk og lavteknologisk uden brug af fossile ressourcer.

Så derfor: Gør Solvangen til en forening, hvor vi kender hinanden. Bind en hvid klud på din havelåge og få (måske) uventet besøg. Hvis du synes, det er det dumme, du længe har hørt, så lader du bare være.

PS Et rygte vil vide, at en åben havelåge betyder det samme, altså at man som gæst må gå ind i haven for at kigge, men dels er det kun noget jeg har hørt (og ikke en officiel politik) og dels ved jeg, at nogle havejere godt vil have besøg, men også gerne vil have en slags advarsel (skramlen med havelågen), når får besøg. En hvid klud løser alle problemer.

Vand er kilde til alt liv

Solvangens nye vandmestre – Jeppe og Frank – åbner og lukker for vandet i haveforeningen.

Når vi skifter til vintertid – sidste søndag i oktober – lukker de to herrer for hanerne, så vi ikke længere kan tappe vand. (I år blev det dog pga rejse først i den efterfølgende weekend).

Som haveejer skal du selv tappe vand af dine vandrør. EFTER Jeppe og Frank har lukket for hovedhanen skal du lukke for stophanen nede i jorden. Derefter åbne din(e) vandhane(r), så evt resterende vand i dine rør kan løbe af.

Når vi til foråret skal stille urene om til sommertid – hvilket foregår i den sidste weekend i marts, hvor vi i øvrigt også har generalforsamling – åbner vandmændene for hovedhanen igen. INDEN det sker, skal du have lukket for din(e) vandhane(r).

På denne snedige måde sikrer du dig både mod frostsprængning og vandskade.

Skulle der komme hård frost inden vintertiden træder i kraft, lukker vandmændene tilsvarende tidligere for vandet.

PBS

Bestyrelsen har på bestyrelsesmødet i september besluttet, at al indbetaling af haveleje til Haveforeningen Solvangen fra 1. januar 2011 skal foregå via PBS. (Bankernes betalingservice).

Havejere, der ikke ønsker at bruge PBS, vil blive pålagt et gebyr på 100,- kroner pr indbetaling.

Beslutningen skyldes, at PBS i betragtelig grad letter arbejdet for kassereren med at holde styr på, hvem der indbetaler hvad hvornår i haveleje.

Det er ikke besluttet for at genere nogen. Når vi betaler haveleje manuelt - altså går ned i banken (eller på posthuset) med girokortet i hånden for at betale haveleje - er der rigtig meget arbejde for Solvangens kasserer med at få indbetalingerne registreret de rigtige steder. Beslutningen betyder, at alle skal tilmelde sig betalingen af haveleje til banken. (Banken kan og vil gerne hjælpe med det praktiske).

Når tilmelding til PBS er på plads, vil banken fremover sørge for rettidig betaling med tydelig besked om afsenderen. For de fingerfærdige kan tilmelding til PBS også foregå via netbank.

Indbrud

Vi er på vej mod den kolde tid, hvor vi nærmest ikke kommer i haverne. Det er der til gengæld andre, der gør. Allerede her i efteråret har der været mindst fire indbrud, og hvis det går som det plejer, vil flere indbrud følge.

Da vi ikke må opsætte bjørnefælder eller grave syv meter dybe huller og dække dem med tynde grene, har vi faktisk ikke mange chancer for at pågribe banditterne. Hvis en tyv vil ind i dit hus, kommer han det.

Tyven gennemroder dit hus efter penge, sprut, sodavand og smøger, men finder naturligvis intet, for du har fjernet alt af værdi. Ikke? Du kan derfor anskue problemet på denne måde: Overvej om det er en god ide at låse døren. Hvis døren ikke er låst - og du har ubudne gæster - slipper du for at ærgre dig over både indbrud og over en ituslået rude.

Med PBS bliver det nemmere for alle parter:

- Alle betaler altid til tiden
- Vi kan læse, hvem der har betalt (det er nogle gange svært på girokortene)
- Vi sparer gåturen til bank eller posthus og slipper for at stå i kø
- Kassereren får nemmere ved at holde styr på indbetalingerne
- Hver måned kommer der en oversigt fra banken, hvor du kan se, hvad du har betalt til hvem

Ud af haveforeningens 130 haver er der i 1. oktober 2010 cirka 40, der indbetaler haveleje manuelt - som altså ikke bruger PBS. Det tal vil vi rigtig gerne have ned under i hvert fald fem.

Kravet om PBS er skrevet ind i ordensreglementet, som alle nye haveejere får udleveret.

Dog skal du vide, at hvis døren ikke er låst, dækker din (eventuelle) forsikring ikke. Så kalder forsikringsselskabet det for 'simpelt tyveri', og den slags dækkes ikke.

Har du en forsikring, skal du låse døren og haspe vinduerne. Træk gardinerne fra, så tyven kan se ind, og lad skabene stå åbne. På den måde kan tyven udefra se, at der ikke er noget at komme efter.

I øvrigt opfordres alle til at lægge vejen omkring haveforeningen så tit som muligt. Luft hunden eller kæresten i haveforeningen - jo flere mennesker, der går tur i haveforeningen, jo færre indbrud.

Rapport fra en hushandel

- Jeg er her nu, siger Ali i min telefon, da klokken er kvart i tre. Ali og jeg har en aftale med Bjarke i Bjarkes have klokken tre, så jeg svarer, at han (Ali) kan komme ned i have 102 til mig og vente. Ali skal købe Bjarkes have og vi skal alle tre mødes for at skrive papirerne under og overdrage penge.

En kølig vind får de lange grene på brombærbusken til at svaje i solen, da Ali råber mit navn henne fra havelågen.

- Kom ind, kom ind, svarer jeg, og vi trykker hånd og småsnakker om have og penge og solskin. Ali er 35 år, har kort, mørkt hår, arbejder 60 timer om ugen i to job. Hans overarme er på tykkelse med mine (faktisk ganske veltrænede) lår, og mens han tager sig til ryggen og vander sig en smule, fortæller han, at han gerne vil på det danske landshold i vægtløftning. For mig at se skulle der ikke være noget i vejen for det.

Min supertjekkede sorte formands-havesalgsmappe ligger klar på havebordet. Den indeholder tre eksemplarer af overdragelsesdokumentet, der i parentes bemærket har sneget sig op på tre sider, to kopier af lejekontrakten mellem foreningen og lejer, et papir til at regne købesummen ud på, to eksemplarer af vurderingen plus en kortfattet manual for havehandel. Dertil et eksemplar af vores ordensreglement, en byggeanmodning, et eksemplar af reglerne for at bygge og to fungerende kuglepenne. Det er lige før, at mappen ikke er stor nok.

Lidt i tre går vi op til Bjarke, der i græs til knæene og stort smil tager imod. Køber og sælger snakker løsøre og ender på 200 kroner, og det er lige før jeg byder over, for der er både køleskab til gas og stigereol til bøger og haveredskaber til planter - og Ali vil helst begynde helt fra scratch. Kasketten på mit hår hedder dog formand, og i den rolle skal jeg nok bare blive, så kan jeg tage begærhuen på en anden gang.

Bjarke foreslår vi sætter os udenfor og slår ud med hånden mod et havebord. Jeg tager papirerne ud af den tjekkede formandsmappe og noterer navne og telefonnumre, salgspris og løsøre, foreningsandel og husleje samt underskrift i tre eksemplarer og regner over tusind kroner forkert, hvorefter det begynder at blæse, så papirerne flager i vinden og jeg begynder at svede, men til sidst lykkes det ved fælles hjælp og en pige, Ali kender, som er kommet til midt i det hele og som husker mig på, at særaftalen nok bør stå på mindst to af kopierne. Særaftalen er, at Ali skal lægge 5.000 i en slags depositum, som han får tilbage når huset på grunden er revet ned og kørt væk.

Vurderingsudvalget har nemlig vurderet, at huset i have 116 skal rives ned, at haven er temmelig forsømt og at prisen alt i alt derfor kun vil være 2583 kroner. Det vurderede de også i 2003, da samme hus og have blev solgt sidste gang, men huset står altså endnu. I syv år dårligere stand.

Her har vi en for haveforeninger klassisk problemstilling, som lige får et par ord med på vejen: Når en haveejer har besluttet sig for at sælge, er det dødsygt at skulle bruge tid og penge på at rive sit hus ned og køre affaldet væk – hvis vurderingsudvalget altså har vurderet, at huset er til skrot.

Når først beslutningen om salg er taget, vil den sælgende haveejer sædvanligvis gerne have salget effektueret i en ruf.

Hvis formanden står stejlt på, at huset skal rives ned inden salg, risikerer haveforeningen at stå med en haveejer, der mentalt allerede er flyttet og derfor ikke passer sin have. Det er en dødsygt situation, som alle er kede af, naboerne måske mest, for ukrudt breder sig som bekendt. Lader formanden enhver passe sit, risikerer vi en haveforening, der (ad åre) går i forfald.

Der skal en vis fornyelse til. Men hvordan? Jeg siger ikke, at det følgende hverken er genialt eller virker i alle situationer, men her er, hvad køber, sælger og jeg aftalte: Sælger gik 500 kroner ned i pris, mod at køber river huset ned og kører brædderne på lossen.

Prisen ender således på 2083 kroner. Man kan sagtens indvende, at 500 kroner ikke er mange penge for at rive et hus ned og køre brædderne væk, men på den anden side får man jo også en have for latterligt få penge.

Tilbage er så det problem, at havefoeningen kan ende i præcis samme situation som i 2003. Når pengene er betalt, blæser køber på kravet om nedrivning. Så skal man gennem en masse snak og forhandling og diskussioner og hvad ved jeg, og det ender sikkert med, at man siger 'what the fuck', for så sjovt er det jo heller ikke at diskutere med medlemmerne, og så står det nedrivningsdømte hus i syv år mere, får lidt maling hist og et bræt pist mens svamp og råd breder sig og gør alt ophold sundhedsfarligt.

Kønt er det sjældent heller, selv om maling kan gøre meget. Derfor forlangte formanden denne gang, at Ali lagde nævnte 5.000 kroner kontant, som han får tilbage, når huset er væk. Ali har et år til opgaven. Good tid.

Solen skinner stadig, da vi, 35 minutter efter at have sat os, vistnok har tal, navne og underskrifter de rigtige steder på de relevante papirer. Velkommen til et nyt medlem i haveforeningen og god fornøjelse med byggeriet.

PS Hvis du ikke kan komme af med fliserne, kan jeg godt bruge dem.

PPS For en ordens skyld skal jeg nævne, at ovenstående løsning ikke danner præcedens. Det er i udgangspunktet sælgers ansvar at fjerne skrammel og rive evt. nedrivningsdømt hus ned, inden haven sælges.

Kloakering

Kolonihaveforeningens menneskelige affaldsstoffer samt vand fra bad og vaskemaskine med videre skal snart ind i det kommunale rensningsprogram. Alt tyder på, at vi skal have kloakeret haverne. Ikke i morgen, måske heller ikke i overmorgen, men indenfor en tidshorisont af fem år.

Ifølge Århus Stiftstidende fra den 11. september 2010 vil kloakering koste hver have 43.000 kroner. De 13.000 kroner er tilslutningsafgift og de 30.000 er for kloakeringen inde på kolonihaveområdet. Det er en stor sjat penge. Og dem er der nok en del af os, der ikke har. Så hvad gør vi?

På generalforsamlingen i marts vil bestyrelsen orientere yderligere og formodentlig stille forslag om, at vi allerede nu begynder at spare op. Det vil sige hæver huslejen. Der er jo kun ét sted at hente pengene, nemlig hos os selv, haveejerne.

Hvis du vil have indflydelse på, om vi skal spare op - og på opsparingens eventuelle størrelse, så kom og giv dit besyv og din stemme med.

Lille bitte bøn

Vil I godt sætte nummer på jeres haver? Det letter orienteringen for os, der kan fare vild i en bybus. Tak.

Venteliste og havesalg

Af Poul Andersen

Siden 2008 har jeg haft bestyrelsesjobbet med at finde interesserede købere til de haver, der skal sælges. I sæsonen 2010 har der været heftig aktivitet på denne front.

Siden den ekstraordinære generalforsamling i år har jeg desuden overtaget hvervet med opskrivning på ventelisten.

Efter at sælger har underskrevet opsigelsen af haven og indbetalt vurderingsgebyret på pt. 925 kr. kontakter jeg vurderingsformanden. Når vurderingen foreligger får jeg den, og skal så indhente sælgers accept. Herefter kan haven sælges.

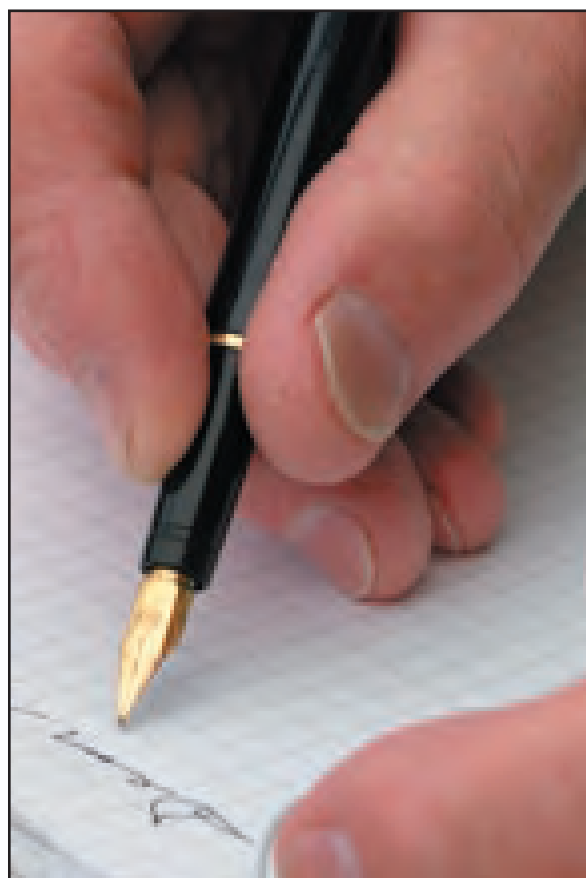
Solvangen har en venteliste på cirka 70 personer, som mere eller mindre ønsker en have i vores rare forening. Når jeg skriver mere eller mindre skyldes det, at når jeg ringer og tilbyder en have, har man utallige gange alverdens undskyldninger for at man ikke ønsker at købe en have, i hvert fald ikke lige nu.

Men man har da været så seriøs, at man har indbetalt de 50 kr., det koster at stå på ventelisten i et år, og så må jeg jo ringe op hver gang der er en have til salg i den ønskede prisklasse. Og det gør jeg gerne. Mange har også ønske om el og/eller toilet. Der skal faktisk rigtig meget "ringeri" til. Når en eller flere har vist interesse for en have, skal den fremvises. Det kan blive til rigtig mange fremvisninger før en have har fundet en ny ejer.

Nogle gange købes en have, og efterfølgende finder man ud af, at den alligevel ikke svarede

til det ønskede, og så må vi på den igen med ny vurdering og opkald til de næste på ventelisten.

Der har været mange haver, der skulle sælges i år, nemlig 17 stk., heraf 2 gensalg. Hvorfor ved jeg ikke, men kan nogle haveejere have fået kolde fødder ved at læse om Århus kommunes planer om kloakering i haveforeningerne? Jeg synes at et salg på 17 ud af 130 haver på et år er ret voldsomt. Til sammenligning er antallet af solgte haver i 2008 12 stk. og 2009 9 stk.

LATEST NEWS FROM KIRGISISTAN

Af Hans Buhl

"Der er ingen cykler i Kirgisistan," skrev jeg på min bærbare. Det skulle være overskriften på den første artikel – til min blog på Stiftens netavis - fra et fattigt, urohærgat land i Centralasien.

Men ikke så snart havde jeg sat punktum, før der kom en jernhest galopperende forbi nede på gaden.

Så måtte jeg jo finde på noget nyt og byttede "cykler" ud "McDonald's". Det har vist sig at holde vand. Jeg har i hvert fald ikke set en eneste amerikansk burger cykle rundt her i hovedstaden Bishkek. Og således udstyret med genvunden tiltro til min ufejlbarlighed tør jeg godt vove den påstand, at der ingen kolonihaver er i Kirgisistan.

Men der er jordbær i oktober. Jeg har lige købt et kilo af min faste jordbærpusher – en ældre kvinde, der har "butik" på hjørnet af Moskovskaya og Turusbekovskaya – to gadenavne, hvis nogen skulle være i tvivl. Et kilo jordbær koster 60 com (7,50 kr.), men så er de også både røde, søde og sprøde og dufter af dansk sommer.

6000 km fra Åbyhøj

Jeg tager dem med hjem. Hjem, det er lejlighed på Kievskaya med karbad og altan, tre fjernsyn og syv væg-ure. Og udsigt til den evige bjergsne lige syd for hovedstaden. Valerie, der ellers holder øje med tiden her, er taget på lang-visit hos sin datter og børnebørnene i Moskva. Så nu bor jeg i lejligheden. I centrum af Bishkek, 6000 km fra Åbyhøj. Det er fedt, og det er underligt. For to måneder siden var mit hjem have nr. 3 i Solvangen - det har det faktisk været

i 15 år – og jeg var ret sikker på, at sådan skulle det blive ved med at være. Jeg tænkte, at jeg skulle bæres derfra...

Det blev i stedet mine ting, der skulle bæres derfra. Ud i en flyttebil, der kørte til København. Til mit nye, danske hjem i en træbarak i Ballonparken på Amager. Jeg nåede at føle mig hjemme dér i fire dage og tømme fem flyttekasser. Så skulle jeg flyve til Kirgisistan.

Fattigdom og desperation

Jeg arbejder for Folkekirkens Nødhjælp her. Skriver om vilkårene for befolkningen i et land, der er præget af økonomisk kaos, inflation, massearbejdsløshed, korrupsion, nepotisme, ekstrem fattigdom, nød – og hvad deraf følger: En desperation, der alene i år har kostet mindst 500 menneskeliv i forbindelse med demonstrationer mod præsidenten og regeringen og i en bitter etnisk strid mellem kirgisere og landets uzbekiske mindretal.

Når jeg ikke skriver, så underviser jeg. Prøver at hjælpe de lokale organisationer, der støtter landets svageste grupper – børnene og de ældre, med at blive set og hørt. Det handler om PR, om information.

I dag er det efterår i Kirgisistan. Efter fem uger, hvor jeg næsten hver eneste morgen er vågnet op til sol, blå himmel og 26-32 grader midt på dagen. Bladene drysser, regnen siler. Og om en måneds tid begynder temperaturen for alvor at falde. Der er egne af Kirgisistan, hvor 40 minusgrader er en helt almindelig vintertemperatur.

Godt man ikke er vandmester her.

Til sidst: Tusind og en tak til alle jer i Solvangen, der har været med til at gøre mine 15 år i have nr. 3 til nogle af de allerbedste i mit liv. Seriøst!

Om ikke før, så vi ses deroppe. Eller måske når jeg kommer hjem til Danmark i begyndelsen af december og skal hente min seje hankat Høvding, der stadig går rundt og spiller smart i have nr. 3, hvis den da ikke lige er ved at spise laksepaté og fjordrejer eller tager en lur på Svendbent-scenen.

Jordbær i oktober, kan I stikke den hjemme i Solvangen? Som det tydeligt fremgår af billedet, er der det specielle ved kirgisiske jordbær, at man får en enorm trang til at sove, lige så snart man har købt dem. Solvangens tidligere formand var nødt til at snuppe sig en lur lige på stedet.

Urtehave i byen Kant, 30 km øst for hovedstaden Bishkek. Den smilende pige er Darica fra PASPP, en organisation, der arbejder for at forbedre vilkårene for Kirgisistans pensionister. Den månedlige pension i Kirgisistan er typisk på 2.600 com (ca. 325 kr.). Folkekirkens Nødhjælp støtter PASPP økonomisk.

SKRIV TIL SOLSTRÅLEN

Har du en solstrålehistorie eller en tasmørke-fortælling på lager, vil du lægge op til debat eller sable bestyrelsen ned, rose din nabo eller skose din genbo, så spids tastaturet og skriv til Solstrålen.

Solstrålen er født ud fra et ønske om at lave et blad med information, synspunkter, debat og hvad vi har...

Stof til bladet kan mailes til haveforeningensolvangen@gmail.com.

BESTYRELSEN I SOLVANGEN 2010/2011

Formand, Dav Jacobsen, have 102, tlf. 26 36 76 80

Kasserer, Helle Frederiksen, have 51, tlf 28 78 65 19

Næstformand, Poul Andersen, have 67, tlf 20 11 95 33

Adresseændringer, Jane M. Sørensen, have 86

Sekretær, Chanett Roland, have 48